Cartes

El musical IsaVel
teresa heras pujol. figueres.
No sóc gaire amiga dels musicals però vaig acompanyar la meva filla a l´estrena mundial del musical IsaVel al teatre Jardí de Figueres divendres passat. I és que no em puc estar d´expressar la meva opinió: és absolutament magnífic! Vaig gaudir des de l´inici fins al final. Penso que la recuperació que fa aquesta obra de la vida d´una gironina universal –pels seus valors i les seves accions, no pas perquè se li hagi reconegut– és fora de sèrie. És una obra trepidant, que t´atrapa des del primer moment i que té una música i uns actors de primera. Penso anar-la a veure de seguida que la tornin a fer. Penso que és del millor teatre que hem pogut veure a Girona en temps.

La jove Cara B
de la nit a Girona
Ramon Bracons Pallares. BORDILS.
Davant d´una aparent àmplia oferta d´oci nocturn Girona aquesta s´està veient sotmesa a diverses incongruències, holdings i monopolis emmascarats en influències, favoritismes i palpables sarcasmes en la seva Administració. Mentre es multen amb 200 joves a les escales del Barri Vell, per fer-se una cervesa amb els amics, aquelles mateixes autoritats que legalment apliquen les regles amb rigorositat permeten hores després la mateixa activitat lliurement a les portes de despreocupats locals inexplicablement sobreprotegits.
No més cal un exemple simbòlic per posar en evidència la realitat de la nit gironina i els entrebancs que per a la gent qui honestament s´hi dedica, generen impotència davant guerres de preus, ofertes que fracturen el mercat i competències deslleials fonamen tades en «el mer cat és meu, i faig el que em plau».
Per si aquesta situació no fos suficient, l´administració pública i associacions de veïns cada dia són més germans, un reflex aparentment positiu fins que es deixa d´escoltar a la resta, per una minoria, això sí, organitzada. La realitat de la situació queda diluïda dia a dia, sota una forta pressió veïnal, que pren el principal carrer d´oci nocturn com a propietat privada, i pressionen per la seva reestructuració, com si del jardí de casa seva es tractés. Sempre entre cafès i vermuts, i sense tenir en compte la visió d´aquells qui realment generen i aporten tants diners a l´any a l´administració; els negocis locals.
En els últims 5 anys especialment, el Govern ha impulsat joves a emprendre i a crear el seu propi lloc de treball. Per donar algun exemple, Jóvenes (sobre)salientes (sobresalientes. blogspot.com), és un blog, fet per unes joves noies emprenedores, que recull entre d´altres, una sèrie d´entrevistes a joves a qui el conformisme no fa per ells. Gent amb projectes, i com a tal, els tiren endavant.
La mateixa situació sorgeix en la nit de Girona. Joves arriscats combinen estudis i projectes personals per oferir en aquest cas innovadors productes d´oci nocturn, per tal de donar oxigen a una nit sobresaturada d´un producte repetitiu i ja cremat. Un producte dirigit per dinosaures obsolets, que per bandera porten la guerra de preus a la baixa (oferint consums de baixa qualitat per mantenir les seves estructures), i l´eliminació per desgast d´aquells qui els puguin fer ombra (fonamentats en la còpia, i la manca d´originalitat). Restaurants com L´Antic (C/Peralta, Barri vell), As de Copes (C/Figuerola), «La Croket» (C/Antic Roca) i alguns d´altres, són negocis creats i dirigits per joves referències d´una actitud valenta (tots ells formats en altres sectors laborals), i prou atrevits com per buscar alternatives en la seva ciutat, generant futur, a partir de noves propostes.
A l´administració de la nostra ciutat: valorin, i prenguin més atenció a la realitat de l´entorn i de l´oci a la nit de Girona. Prenguin l´oci nocturn de Girona com un punt de partida, aprofitant que alguns joves s´hi comencen a

recolzar, per tal de forjar-s´hi un futur.

Serenitat: ens cal!

Xavier Serra Besalú. Girona.

Un conegut meu ho compara tot: com si qualsevol opinió es pogués justificar esmentant qualsevol fet. Per exemple, en política, compara el cop d´en Tejero amb les declaracions d´en Junqueras; compara l´assalt dels paramilitars de dretes a la seu de Blanquerna a Madrid amb la crema de tres banderes a no sé quin llogarret; compara l´incompliment dels compromisos econòmics i d´inversions de l´Estat amb Catalunya amb les despeses de les nostres representacions comercials i culturals arreu del món; compara les imposicions ideològiques d´en Wert amb la defensa del model educatiu per part dels docents... Per a ell tot és igual: tan greu és un grafit com una acció repressiva o intimidatòria.

Què ens està passant? Hem oblidat ja Gandhi, Luther King i Mandela? Només queden les actituds autocràtiques? De debò torna el feixisme?

Crec que cal rectificar de pressa: ja l´hi dic, ja, al meu conegut... Li dic que l´11-S vam celebrar una Diada festiva al carrer, pacífica i cívica i que alguns volen fer el 12-O una demostració de caràcter destructiu i encarcarat. Hem de seguir endavant... i amb el somriure, la revolta! Una revolta serena, amb futur. No som bàrbars, som europeus.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/10/11/cartes/638703.html?utm_source=rss